

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומי אמר רב הכי?												כה.
מסוכריא דנוייתא אסור להדוקיה ביומא טבא	והא אמר רב חייא בר אשי משמיה דרב:											כה.
בההיא אפי' ר' שמעון מודה												כה.
מודה ר"ש בפסיק רישיה ולא ימות.	דאביי ורבא דאמרי תרוייהו:											כה.
והא אמר רב חייא בר אשי אמר רב: הלכה כר' יהודה	[רב חייא בר אשי אמר רב:]											כה.
ורב חנן בר אמי אמר שמואל: הלכה כר"ש	[רב חנן בר אמי אמר שמואל:]											כה.
ורב חייא בר אבין מתני בלא גברי, רב אמר: הלכה כרבי יהודה, ושמואל אמר: הלכה כרבי שמעון	[רב חייא בר אבין]											כה.
אלא לעולם סבר רב דבר שאין מתכוין - אסור, ותולש לאו היינו גוזז, וביום טוב היינו טעמא דשרי - דהוה ליה עוקר דבר מגידולו כלאחר יד.												כה.
ותולש לאו היינו גוזז?												כה.
התולש את הכנף והקוטמו והמורטו - חייב שלש חטאות	והתניא:											כה.
תולש - חייב משום גוזז, קוטם - חייב משום מחתך, ממרט - חייב משום ממחק	ואמר ר"ל:											כה.
שאני כנף דהיינו אורחיה.												כה.
ומדרב סבר כר' יוסי בן המשולם, ר' יוסי בן המשולם סבר לה כרב, וסבר ר' יוסי בן המשולם דבר שאין מתכוין אסור?												כה.
שתי שערות עיקרן מאדים וראשן משחיר גוזז במספרים ואינו חושש	והתניא: ר' יוסי בן המשולם:											כה.
שאני פרה דלאו בת גיזה היא												כה.
(דברים ט"ו) לא תעבוד בככור שורך ולא תגזז בכור צאנך, ואין לי אלא שור בעבודה וצאן בגיזה, מנין ליתן את האמור של זה בזה, ואת האמור של זה בזה - ת"ל לא תעבוד ולא תגזז	והתניא:											כה.
אלא שאני פרה דקדשי בדק הבית היא												כה.
קדשי בדק הבית אסורין בגיזה ועבודה	והאמר רבי אלעזר:											כה.
מדרבנן												כה.
והאיכא איסורא דרבנן												כה.
שאני פרה דלא שכיחא												כה.
ונפרקיה ולפקה לחולין וליגזה והדר ליקדשה												כה.
דמיה יקרין												כה.
וליעבד לה כדשמואל												כה.
הקדש שוה מנה שחיללו על שוה פרוטה - מחולל	דאמר שמואל:											כה.
אימור דאמר שמואל שחיללו, לכתחלה מי אמר?												כה.
איבעית אימא: רב סבר לה כר' יוסי בן המשולם, ור' יוסי בן המשולם לא סבר לה כרב.												כה.
ותולש את השער ובלבד שלא יזינו ממקומו.												כה.
לא שנו אלא ביד, אבל בכלי אסור	רב אשי אמר ריש לקיש:											כה.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עושה מקום בקופיץ מיכן ומיכן	והקתני:									⚡		כה.
תני: לקופיץ.										!	◊	כה.
וכן תולש את השער לראות מום.												כה. <
לכתחלה או דיעבד?	איבעיא להו:										^	כה.
צמר המסובך באוזן, ר' יוסי בן המשולם אומר: תולשו ומראה את מומו	רבי ירמיה-תא שמע:										⚡ !	כה.
ש"מ - לכתחלה, ש"מ.											!	כה.
אף אנן נמי תנינא וכן התולש את השער לראות מקום מום	רב מרי:										⚡	כה.
מאי וכן?											⚡	כה.
אילימא שלא יזינו את מקומו											!	כה.
השתא ומה שוחט, דשחיטתו מוכחת עליו - לא יזינו, לראות מקום מום מיבעיא?											⚡	כה.
אלא לאו אתולש											!	כה.
שמע מינה - לכתחלה, ש"מ.											⚡	כה.
שער בכור בעל מום שנשר והניחו בחלון, ואחר כך שחטו, עקביא בן מהללאל מתיר	דברי ר' יהודה: [עקביא בן מהללאל]										⚡	כה.
אוסרין	חכמים:										⚡	כה:
לא בזה התיר עקביא בן מהללאל, אלא שער בעל מום שנשר והניחו בחלון, ואחר כך מת, בזה עקביא בן מהללאל מתיר	אמר לו ר' יוסי: [עקביא בן מהללאל]										⚡	כה:
אוסרין.	חכמים:										⚡	כה:
צמר המדובלל בככור, את שנראה עם הגיזה - מותר, ואת שאינו נראה עם הגיזה - אסור.											⚡	כה:
מכלל דאסר? השתא במת - שרי, שחטו מיבעיא?											⚡	כה:
אלא: לא בזה התיר - עקביא וחכמים אוסרין, שחטו - דברי הכל שרי, כי פליגי - במת.	[אמר לו ר' יוסי]										!	כה:
מחלוקת בשהתירו מומחה, דמר סבר גזרינן דלמא אתי לשהוייה, ומר סבר לא גזרינן, אבל לא התירו מומחה - דברי הכל אסור	רבי אסי אמר ריש לקיש:										⚡	כה:
בעלי מומין אוסרין בכ"ש	מתיב רב ששת: [ת"ק]:										⚡	כה:
יבקר	רבי יוסי:										⚡	כה:
והוינן בה: מאי יבקר?											^	כה:
אילימא דבעל מום הוא ולישקליה											!	כה:
מכלל דתנא קמא אמר לאו?											⚡	כה:
הכא בגיזת בכור בעל מום עסקינן, שנתערבו בגיזי חולין, ומאן תנא קמא - רבי יהודה היא, דאמר נשחטו אסרי רבנן, ורבי יוסי לטעמיה דאמר נשחטו שרו רבנן	רב נחמן אמר רבה בר אבוא:										!	כה:
וקתני יבוקר, מאי יבוקר - לאו אי מום קבוע אי מום עובר הוא? אף על גב שלא התירו מומחה											⚡	כה:
לא, יבוקר, אי התירו מומחה - אין, ואי לא - לא.	רבא:										!	כה:
כי סליק רבין אמרה לשמעתא קמיה דרבי ירמיה											o	כה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בבלאי טפסאי, משום דיתבי בארעא דחשוכא אמרי שמעתא דמחשכן	אמר: [רבי ירמיה]											⊖	כה:
לא שמיע להו הא דאמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: מחלוקת בשבדק ולא מצא, וקמיפלגי בפלוגתא דר"מ ורבנן	[רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:]											⊖	כה:
כל דבר שהוא בחזקת טומאה - לעולם הוא בטומאתו עד שיתודע הטומאה	דנתן-ר"מ:											⊖	כה:
חופר עד שמגיע לסלע או לבתולה.	חכמים:											⊖	כה:
מחלוקת כשבדק ומצא, וקמיפלגי בפלוגתא דרבי ור"ש בן גמליאל	ר' אסי אמר רבי יוחנן:											⊖	כה:
שדה שאבד בה קבר, נכנס בתוכה - טמא נמצא בתוכה קבר, נכנס לתוכה - טהור, שאני אומר: הוא קבר שאבד - הוא קבר שנמצא, דברי רבי	דתנאי-[רבי:]											⊖	כה:
תיבדק כל השדה כולה.	רבן שמעון בן גמליאל:											⊖	כה:
ור' אסי מאי טעמא לא אמר כרבי חייא בר אבא?												⊖	כה:
בשלמא גבי טומאה - אימר בא עורב ונטלה, בא עכבר ונטלה, אלא הכא - בעל מום להיכא אזיל?	אמר לך:[ר' אסי]											!	כה:
ואידך												⊖	כה:
אימר מום עובר הוה ואיתסי.	[רבי חייא בר אבא:]											!	כה:
ורבי חייא בר אבא מאי טעמא לא אמר כר' אסי?												⊖	כה:
בשלמא שדה - דרכה למיקבר בה, כי היכי דקבר בה האי - קבר אינש אחרינא, אלא קדשים - כיון דבדקו לן וקיימי, דרכיהו למיפל בהו מומא?	אמר לך:[רבי חייא בר אבא:]											!	כה:
ואידך												⊖	כה:
אגב דמנחגי אהדדי שכיח בהו מומא.	[ר' אסי:]											!	כה:
התולש צמר מבכור תם, אע"פ שגולד בו מום ושחטו - אסור	מיתבי :											⊖	כה:
טעמא - דתם, הא בעל מום - שרי, אע"פ שלא התירו מומחה												⊖	כה:
תנא, כל היכא דלא התירו מומחה - תם קרי ליה.												!	כה:
לימא כתנאי:												⊖	כו:
התולש צמר מבכור תם, אע"פ שגולד בו מום ושחטו - אסור	[ת"ק]											⊖	כו:
בכור בעל מום שתלש ממנו ואח"כ מת, עקביא בן מהללאל מתיר	[עקביא בן מהללאל]											⊖	כו:
אוסרים.	חכמים:											⊖	כו:
לא בזה התיר עקביא בן מהללאל	רבי יהודה:											⊖	כו:
אלא בשער בכור בעל מום שנשר והניחו בחלון, ואחר כך שחטו, בזה עקביא בן מהללאל מתיר	[עקביא בן מהללאל]											⊖	כו:
אוסרין.	חכמים:											⊖	כו:
מודה אבא הלפתא בזה שהוא מותר, אבל בייחוד אמרו חכמים: יניחנו בחלון שמא יש תקוה	רבי יוסי:											⊖	כו:
שחטו - דברי הכל מותר												⊖	כו:
מת - עקביא בן מהללאל מתיר	[עקביא בן מהללאל]											⊖	כו:
אוסרים.	חכמים:											⊖	כו:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ר' יוסי היינו תנא קמא				⚡	⚡							כו.
אלא לאו התירו מומחה איכא בינייהו				!	⚡							כו.
התירו מומחה - אין, ואי לא - לא	דתנא קמא סבר:	◆		!	⚡							כו.
אע"ג דלא התירו מומחה	ואתא ר' יוסי למימר:	◆		!	⚡							כו.
לא, דכולי עלמא אי התירו מומחה - אין, אי לא התירו - לא ושליש מחלוקת בדבר	רבא:				!							כו.
פליגי במת, והוא הדין לשחטו, והאי דקמילגי במת - להודיעך כחו דעקביא	דת"ק סבר:			◆	!							כו.
במת - דברי הכל אסור, כי פליגי בשחטו	ור' יהודה סבר:			◆	!							כו.
בשחטו - דברי הכל מותר, כי פליגי - במת.	ואתא ר' יוסי למימר:			◆	!							כו.
הלכה כרבי יהודה הואיל ותנן בבחירתא כוותיה	רב נחמן:					■						כו.
שער בכור בעל מום שנשר, והניחו בחלון ואחר כך שחטו - עקביא בן מהללאל מתיר	דתנן [עקביא בן מהללאל]	◆		■								כו.
אוסרין.	חכמים	◆		■								כו.
מתניתין נמי דיקא, דתנן צמר המדולדל בככור, את שנראה עם הגיזה - מותר, ואת שאינו נראה - אסור	רב נחמן בר יצחק:			■	■							כו.
מני?				^	■							כו.
אילימא ר' יוסי				!	■							כו.
ובמאי?				^	■							כו.
אילימא בשחטו				!	■							כו.
בין עקביא בין רבנן אידי ואידי משרא שרי				⚡	■							כו.
ואלא במת				!	■							כו.
ואי רבנן אידי ואידי מיסר אסרין ואי עקביא איפכא מיבעיא ליה, נראה עם הגיזה - אסור, דמיתה קאסרה לי, אינו נראה עם הגיזה - מותר, דמעיקרא תליש				⚡	■							כו.
אלא פשיטא - ר' יהודה				!	■							כו.
ובמאי?				^	■							כו.
אילימא במת				!	■							כו.
בין לעקביא בין לרבנן אידי ואידי מיסר אסרין				⚡	■							כו.
אלא לאו בשחטה				!	■							כו.
ואי עקביא - אידי ואידי משרא שרין				⚡	■							כו.
אלא לאו רבנן היא, וש"מ: בשחטו פליגי, ש"מ				!	■							כו.
התולש צמר מעולה תמימה מהו?	בעי ר' ינאי:			!						^		כו.
תולש, מי איכא מאן דשרי?										⚡		כו.
אלא: צמר שנתלש מעולה תמימה מהו?										^		כו.

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דחטאת ואשם לא תיבעי לך - דכיון דלכפרה אתו לא משהו להו											!	כו.
דבכור ומעשר נמי - דכיון דלאו לכפרה אתו משהו להו											!	כו.
כי תיבעי לך דעולה מאי? כיון דעיקר לאו לכפרה אתי - משהי לה, או דלמא: כיון דעולה נמי מכפרא אעשה - לא משהי לה?											^	כו.
התולש צמר מבכור תם, אע"פ שגולד בו מום, שחטו - אסור	ת"ש:										⚡	כו:
טעמא - דתולש, הא נתלש - שרי, וכל שכן עולה דלא משהי לה											⚡	כו:
הוא הדין אפילו נתלש נמי אסור, והאי דקתני תולש - להודיעך כחו דעקביא, דבבעל מום - אפילו בתולש נמי שרי											!	כו:
והאנן נשר תנן											⚡	כו:
תנא נשר - להודיעך כחן דרבנן, תנא תולש - להודיעך כחו דעקביא.											!	כו:
צמר המדובלל כו':											■	כו:
היכי דמי אינו נראה עם הגיזה?											^	כו:
כל שיעקרו הפוך כלפי ראשו	רבי אלעזר אמר ריש לקיש:										♦ !	כו:
כל שאינו מתמעך עם הגיזה.	רב נתן בר אושעיא:										♦ !	כו:
וריש לקיש מאי טעמא לא אמר כרב נתן בר אושעיא?											⚡	כו:
קסבר ריש לקיש לפי שאי אפשר לגיזה בלא נימין המדולדלות.	רבי אילעא:										!	כו:
הדרן עלך הלוקח בהמה											◊	

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

בכורות-עד כמה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כא
עד כמה ישראל חייבין ליטפל בבכור: בדקה - שלשים יום, ובגסה - חמשים יום	[ת"ק]												מ
בדקה שלשה חדשים	ר' יוסי:												כו:
אמר לו הכהן בתוך זמן זה תנהו לי - הרי זה לא יתנו לו													כו:
ואם בעל מום הוא ואמר לו תנהו לי שאוכלנו - מותר													כו:
ובשעת המקדש, אם היה תמים אמר לו תן ואקרבונו - מותר.													כו:
הבכור נאכל שנה בשנה, בין תם בין בעל מום, שנאמר: (דברים ט"ו) לפני ה' אלקיך תאכלנו שנה בשנה													כו:
גולד לו מום בתוך שנתו - רשאי לקיימו כל שנים עשר חדש (לאחר י"ב חדש) - אינו רשאי לקיימו אלא עד שלוש יום.													כו:
מנה"מ?													ג
דאמר קרא (שמות כ"ב) בכור בניך תתן לי כן תעשה לצאנך מלאתך ודמעך לא תאחר כן תעשה לשורך.	רב כהנא:												כו:
איפוך אנא													כו:
מסתברא: דמקדם למקדם, דמאחר - לדמאחר													כו:
אדרבה: דסמיך ליה - לדסמיך ליה													כו:
אמר קרא תעשה, הוסיף לך הכתוב עשייה אחרת בשורך	אלא אמר רבא:												כו:
ואימא: שיתין													כו:
לא מסרך הכתוב אלא לחכמים:													כו:
בכור בניך תתן לי כן תעשה לצאנך	תניא נמי הכי:												כו:
יכול אף לשורך													כו:
תלמוד לומר תעשה - הוסיף לך הכתוב עשייה אחרת בשורך, לא מסרך הכתוב אלא לחכמים													כו:
מכאן אמרו, עד כמה ישראל חייבין להטפל בבכור: בבהמה דקה - שלשים יום, בגסה - חמשים יום	[ת"ק]												כו:
בדקה שלשה חדשים, מפני שטפולה מרובה.	רבי יוסי												כו:
מאי מפני שטיפולו מרובה													כו:
מפני ששיניה דקות.	תנא:												כו:
אם אמר לו הכהן בתוך הזמן תנהו לי הרי זה לא יתן לו.													<
מאי טעמא?													כו:
מפני שנראה ככהן המסייע בבית הגרנות.	רב ששת:												כו:
הכהנים והלויים העניים המסייעים בבית החרושים ובבית הגרנות ובבית המטבחים - אין מוחזקין להם תרומה ומעשר בשכרן, ואם עושין כן - חיללו, ועליהן הכתוב אומר: (מלאכי ב) שחתם ברית הלוי, ואומר: (מלאכי ב) אין עושין כן שטפול לו תהלה וכו'.	תנו רבנן:												כו:
מאי ואומר?													כו:
וכי תימא: מיתה לא, ת"ש - ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו													כו:
ובקשו חכמים לקונסן ולהיות מפרישין עליהן תרומה משלם													כו:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-עד כמה		Talmud Navigator										א	
מימרא	מאן דאמר	כ	ט	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
ומפני מה לא קנסום											א		כו:
דלמא אתי לאפרושי מן הפטור על החיוב											!	◊	כו:
ובכולן יש בהן תובת הגאה לבעלים, כיצד: ישראל שהפריש תרומה מכריו, ומצאו ישראל אחר ואמר לו הא לך סלע זה - ותגהו לבן בתי כהן - מותר, אם היה כהן לכהן - אסור.											■	◊	כו:
ותנא מאי טעמא לא קאמר מתנות כהונה?											ז		כז:
אמר לך: תרומה דקדושת הגוף היא, דכיון דלא מתחלא - לא אתי למיטעי בה, הני כיון דקדושת דמים נינהו, אתי למיטעי בהון סבר תיתחל קדושתיהו אארבעה זוזי, ואתא למינהג בהן מנהג דחולין.											!	◊	כז:
תרומת חוצה לארץ אין בה משום כהן המסייע בבית הגרנות	רבא:										■	◊	כז:
רב חמא יהיב ליה לשמעיה.	[רב חמא]										o		כז:
תרומת חוצה לארץ בטילה ברוב.	שמואל:										■	◊	כז:
רבה מבטלה ברוב ואוכל לה בימי טומאתו.	[רבה]										o		כז:
רב הונא בריה דרב יהושע, כי מתרמי ליה חמרא דתרומה, הוה רמי נטלי דחולין וחדא נטלא דתרומה, מיכן ואילך - רמי חדא ושקיל חדא.	[רב הונא בריה דרב יהושע]										o		כז:
תרומת חוצה לארץ - אוכל והולך ואח"כ מפריש.	ואמר שמואל:										■	◊	כז:
אין תרומת חוצה לארץ אסורה אלא במי שהטומאה יוצאה עליו מגופו, והני מילי - באכילה, אבל בנגיעה - לית לן בה.	ואמר שמואל:										■	◊	כז:
הילכך, נדה קוצה לה חלה ואוכל לה כהן קטן, ואי ליכא כהן קטן - שקלה לה בריש מסא, ושדיא בתנורא, והדר מפרשא חלה אחריתי כי היכי דלא תשתכח תורת חלה ואוכל לה כהן גדול.	רבינא:										■		כז:
רב נחמן ורב עמרם ורמי בר חמא הוו קאולי בארבא, סליק רב עמרם לאפנויי, אתאי ההיא איתתא עלת קמיייהו											o		כז:
אמרה לה: טמא מת מהו שיטבול ואוכל תרומת חוצה לארץ?											^	o	כז:
אמר ליה רב נחמן לרמי בר חמא: וכי הזאה יש לנו?	[רב נחמן]										!	◊	כז:
אמר ליה רמי בר חמא: לא ליחוש ליה לסבא?											o		כז:
אדהכי אתא רב עמרם, אמר להו, הכי אמר רב: וטמא מת טובל ואוכל בתרומת חוצה לארץ:	[רב עמרם-רב]										!	◊	כז:
ולית הלכתא כוותיה.											■	◊	כז:
טמא שרץ טובל ואוכל בתרומת חוצה לארץ	מר זוטרא משמיה דרב ששת:										■	◊	כז:
ולית הלכתא כוותיה.											■	◊	כז:
הבכור נאכל שנה בשנה כל.											■	◊	כז:
מדקאמר גולד בו מום בתוך שנתו למימרא - דלשנה דידיה מנינן											■		כז:
מנא הני מילי?											^		כז:
דאמר קרא (דברים ט"ו) לפני ה' אלקיך תאכלנו שנה בשנה, איזוהי שנה שנכנסת בחברתה - הוי אומר שנה של בכור.	דאמר רב יהודה אמר רב:										!	◊	כז:
שנה בשנה - יום אחד בשנה זו ויום אחד בשנה זו, לימד על הבכור שנאכל לשני ימים וליילה אחד.	דבי רב ענא:										■	◊	כז:
דבי רבי מנא להו?											ז		כז:
ילפי מקדשים	[דבי רבי]										!	◊	כז:
וקדשים גופייהו מנלן?											^		כז:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-עד כמה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר קרא (ויקרא י"ב) כבש בן שנתו - שנתו שלו, ולא שנה של מנין עולם.	רב אחא בר יעקב:										!	◇	כו:
ורב, נאכל לשני ימים ולילה אחד, מנא ליה?											⚡	◇	כו:
נפקא ליה (בבבא י"ח) מובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין - הקישו הכתוב לחזה ושוק של שלמים, מה לחלף - שני ימים ולילה אחד, אף כאן - שני ימים ולילה אחד	[רב]										!	◇	כו:
ואידך											⚡		כה.
אי מהתם, איכא למימר: חזה ושוק של תודה	[דבי רב]										!	◇	כה.
ואידך											⚡		כה.
אמר קרא לך יהיה - הוסיף לך הכתוב הויה אחרת בבכור.	[רב]										!	◇	כה.
ואידך											⚡		כה.
איכא למימר: האי יהיה לך - לימד על בכור בעל מום שנותנו לכהן, שלא מצינו לו בכל התורה כולה	[דבי רב]										!	◇	כה.
ואידך											⚡		כה.
ובשרם - אחד תם ואחד בעל מום	[רב]										!	◇	כה.
ואידך											⚡		כה.
ובשרם דהני בכורות דכולהו ישראל קאמר.	[דבי רב]										!	◇	כה.
גולד לו מום בתוך שנתו רשאי לקיימו כל י"ב חדש.												■	כה. <
היכי קאמר גולד לו מום בתוך שנתו - רשאי לקיימו כל י"ב חדש, ולאחר שנתו - נמי שלשים יום, או דלמא: היכא דגולד בו מום בתוך שנתו - רשאי לקיימו כל שנים עשר חדש ותו לא, והיכא דגולד לו אחר שנתו - אינו רשאי לקיימו אלא שלשים יום?	איבעיא להו:											^	כה.
בכור בזמן הזה, עד שלא נראה להראותו לחכם - רשאי לקיימו שתיים ושלוש שנים ומשנראה להראותו לחכם, גולד לו מום בתוך שנתו - רשאי לקיימו כל שנים עשר חדש, אחר שנתו - אינו רשאי לקיימו אפילו יום אחד, ואפילו שעה אחת. אבל מפני השבת אבידה לבעלים אמרו: רשאי לקיימו שלשים יום.	ת"ש, דתניא:											■	כה.
ועדיין תיבעי לי: שלשים יום אחר שנתו או דלמא קודם שנתו?												^	כה.
גולד לו מום בחמשה עשר יום בתוך שנתו - משלימין לו חמשה עשר יום אחר שנתו	ת"ש:											■	כה.
ש"מ.												!	כה.
מסייע לרבי אלעזר												■	כה.
נותנין לו שלשים יום משעה שנולד בו מום.	דאמר רבי אלעזר:											■	כה.
מנין לבכור שנולד בו מום בתוך שנתו שנותנין לו שלשים יום אחר שנתו - שנאמר: (דברים ט"ו) לפני ה' אלהיך תאכלנו שנה בשנה, איזו הן ימים החשובין שנה - הוי אומר אלו שלשים יום.	איכא דאמרי, א"ר אלעזר:											■	כה.
גולד לו מום בחמשה עשר יום בתוך שנתו - משלימין לו חמשה עשר יום אחר שנתו	מיתיבי:											⚡	כה.
השלמה - אין מיהבא - לא												■	כה.
תיובתא דרבי אלעזר, תיובתא.												■	כה.
השוחט את הבכור ומראה את מומו, ר' יהודה מתיר	[רבי יהודה]											■	כה.
הואיל ונשחט שלא ע"פ מומחה - אסור.	רבי מאיר:											■	כה.
מי שאינו מומחה ורואה את הבכור, ונשחט על פיו - הרי זה יקבר, וישלם מביתו.												■	כה.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-עד כמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בדוקין שבעין דכולי עלמא לא פליגי דאסור - מפני שהן משתנין, לא נחלקו אלא במומין שבגוף	רבה בר בר חנה:											◇
גזרינן מומין שבגוף אטו דוקין שבעין	דרכי מאיר סבר:											◆
לא גזרינן מומין שבגוף אטו דוקין שבעין.	ורבי יהודה סבר:											◆
השוחט את הבכור ומראה את מומו, ר' יהודה אומר, בדוקין שבעין - אסור מפני שהן משתנין, במומין שבגוף - מותר מפני שאין משתנין	תניא נמי הכי: [רבי יהודה]											◆
אחד זה ואחד זה - אסור, מפני שהן משתנין.	רבי מאיר:											◆
מפני שהן משתנין סלקא דעתך מומין שבגוף מי משתנין?												⚡
אלא: מפני המשתנין.												!
מתני' נמי דיקא	רב נחמן בר יצחק:											■
הואיל ונשחט שלא על פי מומחה - אסור	ר' מאיר:											■
שמע מינה: קנסא קא קניס רבי מאיר, שמע מינה.												■
מפני המשתנין - וכולהו משתני, או דלמא - איכא דמשתני ואיכא דלא משתני?	איבעיא להו:											^
למאי נפקא מינה												⚡
לאכחושי סהדי, אי אמרת, כולהו משתני - שקרי נינהו, ואי אמרת, איכא דמשתני ואיכא דלא משתני - סמכינן עלייהו												!
מאי?												^
דאמר רבה בר בר חנה ת"ש: [רבה בר בר חנה שח לי רבי יאשיה דמן אושא: בא ואראך בדוקין שהן משתנים.	ת"ש: [רבה בר בר חנה שח לי רבי יאשיה דמן אושא: בא ואראך בדוקין שהן משתנים.											!
מדקאמר ליה, בא ואראך - מכלל דאיכא דמשתני ואיכא דלא משתני.												!
מי שאינו מומחה וראה את הבכור ונשחט על פיו הרי זה יקבר וישלם מביתו.												■
לימא תנן סתמא כר' מאיר?												⚡
דלמא בדוקין שבעין, ודברי הכל.												!
כשהוא משלם, משלם רביע לדקה, ומחצה לגסה.	תנא:											■
מאי טעמא?												^
זה הפסד מרובה וזה הפסד מועט	רב פפא:											!
אי הכי, לפום פסידא לישלם												⚡
משום גזירת מגדלי בהמה דקה נגעו בה.	רב הונא בר מנוח משמיה דרב אחא בר איקא:											!
דן את הדין, וזכה את החייב וחייב את הזכאי, טימא את הטהור וטיהר את הטמא - מה שעשה עשוי, וישלם מביתו												■
ואם היה מומחה לב"ד - פטור מלשלם.												■
לימא תנן סתמא כר' מאיר												⚡
דדאין דינא דגרמי?	[ר' מאיר]											⚡

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-עד כמה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כגון שנשא ונתן ביד	ר' אילעא אמר רב:										!	◇	כה:
בשלמא חייב את הזכאי - כגון שנשא ונתן ביד, אלא זיכה את החייב - היכי דמי? אי דאמר ליה פטור אתה - והא לא נשא ונתן ביד											?		כה:
כגון שהיה לו משכון ונטלו הימנו.	רבינא:										!	◇	כה:
טימא את הטהור - דאגע בהו שרץ											!	◇	כה:
טיהר את הטמא - שעירבן עם פירותיו:											!	◇	כה:
ומעשה בפרה שניטלה האם שלה והאכילה רבי טרפון לכלבים ובא מעשה לפני חכמים ביבנה והתירוה שאמר תודוס הרופא: אין פרה וחזירה יוצאה מאלכסנדריא של מצרים שאין חותכין האם שלה בשביל שלא													כה:
הלכה חמורך טרפון	רבי טרפון:												כה:
ר' טרפון, אתה מומחה לב"ד - וכל המומחה לב"ד פטור מלשלם.	אמר לו ר' עקיבא:												כה:
ותיפוק ליה דטעה בדבר משנה, וטעה בדבר משנה חוור													כה:
חדא ועוד קאמר, חדא - דטעה בדבר משנה חוור, ועוד א"נ בשיקול הדעת טעיה - מומחה לב"ד אתה, וכל המומחה לב"ד פטור מלשלם.													כה:
הנוטל שכר להיות רואה את הבכורות - אין שוחטין על פיו, אא"כ היה מומחה כאילא ביבנה, שהתירו לו חכמים להיות נוטל ארבע איסרות לבהמה דקה וששה לגסה, בין תם ובין בעל מום.													כה:
מ"ט?												^	ג. כט.
האי נפיש טירחיה, והאי לא נפיש טירחיה.												!	ג. כט.
בין תם ובין בעל מום.													< כט.
בשלמא בעל מום - משום דקא שרי ליה, אלא תם אמאי?												?	כט.
דא"כ, אתי למיחשדיה ואמרי: האי בעל מום תם הוא, והאי דקא שרי ליה - משום אגרא												!	כט.
אי הכי, תם נמי אמרי: בעל מום הוא, והאי דלא קשרי ליה - סבר כי היכי דלשקול אגריה זימנא אחריתי												?	כט.
חד זימנא תקינו ליה רבנן, תרי זימני - לא תקינו ליה רבנן.												!	כט.
הנוטל שכרו לזון - דיניו בטילים, להעיד - עדותיו בטילין, להזות ולקדש - מימיו מי מערה אפרו אפר מקלה.													ג. כט.
אם היה כהן מטמאהו מתרומתו - מאכילו ומשקו וסכו													כט.
ואם היה זקן - מרכיבו על החמור													כט.
ונתן לו שכרו כפועל.													כט.
מנהגי מילי?												^	כט.
דאמר קרא (דברים ד') ראה למדתי אתכם וגו' - מה אני בחנם אף אתם בחנם.	רב יהודה אמר רב:											!	כט.
כאשר צוני ה' אלהי - מה אני בחנם, אף אתם בחנם	תניא נמי הכי:											■ ■	כט.
ומנין שאם לא מצא בחנם שילמד בשכר												^	כט.
תלמוד לומר: (משלי כ"ג) אמת קנה												!	כט.
ומנין שלא יאמר, כשם שלמדתי בשכר - כך אלמדנה בשכר												^	כט.
תלמוד לומר: אמת קנה ואל תמכור.												!	כט.

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
--	---

בכורות-עד כמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
להוות ולקדש מימיו מי מערה אפרו אפר מקלה.												■
המקדש במי חטאת, באפר חטאת - הרי זו מקודשת, אע"פ שהוא ישראל	ורמינהו:											◊
לא קשיא, כאן - בשכר הבאה ומלוי, כאן - בשכר הזאה וקידוש	אביי:											◊
דיקא נמי, דקתני הכא להוות ולקדש, והתם קתני, המקדש במי חטאת ובאפר חטאת, שמע מינה.												■
אם היה כהן מטמאהו מתרומתו כו'.												■
איהו גופה היכי אזיל?												‡
לבית הפרס דרבנן												◊
דאמר רב יהודה אמר רב: מנפח אדם בית הפרס והולך:												■
בית הפרס שנידש טהור	רב יהודה בר אמי משמיה דרב יהודה:											■
א"נ: בשאר טומאות דלא מוהר עלייהו.												◊
אם היה זקן מרכיבו על החמור.												■
כפועל בטל.	תנא:											■
כפועל בטל של אותה מלאכה.	אביי:											◊
החשוד על הבכורות - אין לוקחין ממנו אפילו בשר צבאים, ולא עורות שאינן עבודים	[ת"ק]											♦
לוקחין ממנו עורות של נקבה.	רבי אליעזר:											♦
ואין לוקחין ממנו צמר מלובן וצואי												■
אבל לוקחין ממנו טוי ובגדים.												■
בשר צבאים												■
דמיחלף בדעגלה.												■
ולא עורות שאינן עבודים												■
הא עבודים זבנינן, אם איתא דבכור הוה לא הוה טרח ביה, סבר: אי שמעו בי רבנן מפסדו לי מינאי.												■
לוקחין ממנו עורות של נקבה.	רבי אליעזר:											■
מאי טעמא?												^
מידע ידיע												◊
ות"ק												‡
א"כ, זכר נמי חייק לזכרותיה, ואמר עכברים אכלוה												◊
ואידך												‡
בי עכברים מידע ידיע.	[ר"א]											!
ואין לוקחין ממנו צמר מלובן וצואי.												■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-עד כמה		Talmud Navigator																							
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ				
השתא צמר מלובן לא זבנינן - צואי מיבעיא?																					ז	כט:			
אלא חדא קתני: צמר מלובן מצואתו.																						!	כט:		
אבל לוקחין ממנו טוי ובגדים.																						■	<	כט:	
השתא טוי זבנינן, בגדים מיבעיא?																						ז	כט:		
מאי בגדים - נמטי.																						!	◇	כט:	
החשוד על השביעית - אין לוקחין ממנו פשתן, ואפילו סרק, אבל לוקחין מהם טוי ואריג.																						■	מ	כט:	
השתא טוי זבנינן, אריג מיבעיא?																						ז	כט:		
מאי אריג - תיכי.																						!	◇	כט:	
החשוד להיות מוכר תרומה לשם חולין - אין לוקחין ממנו אפילו מים ומלה, דברי רבי יהודה	[רבי יהודה]																					◆	מ	כט:	
כל שיש בו זיקת תרומה ומעשרות אין לוקחין ממנו.	רבי שמעון:																					◆	מ	כט:	
לאתויי מאי?																						^	ג	כט:	
לאתויי קרבי דגים, דמערבי בהו שמן זית.																						!	◇	כט:	
ההוא טבחה דהוה חשוד לזבוני תרבא דאטמא במר כנתא, קנסייה רבא לזבוני אפ" אמגוזי.																						○	כט:		
כמאן - כרבי יהודה, אי כרבי יהודה - אפ" מים ומלח נמ?	רב פפא לרבא:																					ז	ל	כט:	
לעולם ר' שמעון ובאיסורא דגופיה קנסינן ליה, סתם דרדקי גרו באמגוזי, ואזיל ומשבש לבני טבחי וגרי להו באמגוזי, ומייתו ליה תרבא דאטמא, ומזבין ליה במר כנתא.																						!	◇	ל	כט:
החשוד על השביעית - אינו חשוד על המעשרות																						■	מ	ל	כט:
החשוד על המעשרות - אינו חשוד על השביעית																						■	ל	כט:	
החשוד על זה ועל זה - חשוד על הטהרות																						■	ל	כט:	
ויש שהוא חשוד על הטהרות ואינו חשוד לא על זה ולא על זה.																						■	ל	כט:	
זה הכלל: כל החשוד על דבר לא דנו ולא מעידו.																						■	ל	כט:	
מאי טעמא?																						^	ג	ל	כט:
שביעית לא בעיא חומה, מעשר כיון דבעי חומה - חמירא עליה.																						!	◇	ל	כט:
החשוד על המעשר.																						■	<	ל	כט:
מאי טעמא?																						^	ל	כט:	
מעשר אית ליה פדיון, שביעית כיון דקא מיתסרא ליה, ולית ליה פדיון - חמירא ליה.																						!	◇	ל	כט:
החשוד על זה ועל זה																						■	<	ל	כט:
כיון דחשיד אדאורייתא כ"ש אדרבנן.																						■	◇	ל	כט:
ויש חשוד על הטהרות.																						■	<	ל	כט:
מאי טעמא?																						^	ל	כט:	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

בכורות-עד כמה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
נהי אדרבנן חשיד - אדאורייתא לא חשיד.											!	◊	ל.
נאמן על הטהרות - נאמן על שביעית	ורמינהו:										?	◊	ל.
הא חשיד - חשיד											?		ל.
מתני' כשראינוהו שנוהג בצינעא בתוך ביתו	ר' אילעי:										!	◊	ל.
כגון דהוה חשיד לתרוייהו, ואתא קמי רבנן וקביל אתרוייהו, והדר איחשד אחד מינייהו, דאמרינן, מיגו דחשיד אהא - חשיד נמי אאידיך.	ר' ינאי ברבי ישמעאל:										!	◊	ל.
זו דברי ר' עקיבא סתימתאה, אבל חכמים אומרים חשוד על השביעית - חשוד על המעשר.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											■	ל.
מאן חכמים?												^	ל.
רבי יהודה, דבאתריה דר' יהודה שביעית חמירא להו, דהווא דהוה קרי ליה לחבריה: דירא בר דיירתא, א"ל: תיתי לי, דלא אכלי פירות שביעית כוונתך.											!	◊	ל.
זו דברי ר' עקיבא סתימתאה, אבל חכמים אומרים חשוד על המעשר חשוד על השביעית, ומאן חכמים - רבי מאיר היא, דאמר: חשוד לדבר אחד - הוה חשוד לכל התורה כולה.	איכא דאמרי רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:											■	ל.
אבל חכ"א חשוד על השביעית - חשוד על המעשר, ומאן חכמים - ר' יהודה היא דבאתריה דר"י חמירא להו שביעית	חד: [רבי יונה/ר' ירמיה תלמידי ר' זעירא, ואמרי לה: ר' יונה/ר' זעירא תלמידי ר' יוחנן]											◆ ■	ל:
החשוד על המעשר - חשוד על השביעית, ומאן חכמים - ר' מאיר	וחד: [רבי יונה/ר' ירמיה תלמידי ר' זעירא, ואמרי לה: ר' יונה/ר' זעירא תלמידי ר' יוחנן]											◆ ■	ל:
מאי רבי מאיר												^	ל:
עם הארץ שקיבל עליו דברי חבירות, ונחשד לדבר אחד - נחשד לכל התורה כולה דברי רבי מאיר	דתניא: [ר"מ]											◆ ■ !	ל:
אינו נחשד אלא לאותו דבר בלבד.	חכמים											◆ ■ !	ל:
הגר שקיבל עליו דברי תורה, אפי' נחשד לדבר אחד - הוה חשוד לכל התורה כולה והרי הוא כישראל מומר												■	ל:
נפקא מינה, דאי קדיש - קידושיו קידושין.												■	ל:
הבא לקבל דברי חבירות חוץ מדבר אחד - אין מקבלין אותו	ת"ר:											■	ל:
עובד כוכבים שבא לקבל דברי תורה חוץ מדבר אחד - אין מקבלין אותו												■	ל:
אפי' דקדוק אחד מדקדוקי סופרים	ר' יוסי בר' יהודה:											■	ל:
וכן בן לוי שבא לקבל דברי לוי												■	ל:
וכהן שבא לקבל דברי כהונה חוץ מדבר אחד - אין מקבלין אותו, שנאמר (ויקרא ז') המקריב את דם השלמים וגו' העבודה המסורה לבני אהרן - כל כהן שאינו מודה בה אין לו חלק בכהונה.												■	ל:
הבא לקבל דברי חבירות אם ראינוהו שנוהג בצינעה בתוך ביתו - מקבלין אותו ואחר כך מלמדין אותו, ואם - לאו - מלמדין אותו ואחר כך מקבלין אותו	ת"ר: [ת"ק]											◆ ■	ל:
בין כך ובין כך מקבלין אותו, והוא למד כדרכו והולך.	ר"ש בן יוחי:											◆ ■	ל:
מקבלין לכנפים ואח"כ מקבלין לטהרות, ואם אמר, איני מקבל אלא לכנפים - מקבלין אותו, קיבל לטהרות ולא קיבל לכנפים - אף לטהרות לא קיבל.	ת"ר:											■	ל:
עד כמה מקבלין אותו?	ת"ר:											^ ■	ל:
למשקין - שלשים יום, לכסות - שנים עשר חודש	בית שמאי:											◆ ! ■	ל:
אחד זה ואחד זה - לשנים עשר חודש	בית הלל:											◆ ! ■	ל:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-עד כמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אם כן, הוה ליה מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל											ז	
אחד זה ואחד זה - לשלשים.	אלא אימא, בית הלל:										!	◇
(סימן: חב"ר תלמי"ד תכל"ת מכ"ס חז"ר גבא"י בעצמ"ו)												◇
הבא לקבל דברי חבירות צריך לקבל בפני שלשה חבירים, ובניו ובני ביתו אינו צריכין לקבל בפני שלשה חבירים	תנו רבנן: [ת"ק]											◆ ■ ◇
אף בניו ובני ביתו צריכין לקבל בפני שלשה חבירים לפי שאינו דומה חבר שקיבל לבן חבר שקיבל.	רבנן שמעון בן גמליאל:											◆ ■ ◇
הבא לקבל דברי חבירות - צריך לקבל בפני ג' חבירים	תנו רבנן:											■ ◇
ואפילו תלמיד חכם צריך לקבל בפני שלשה חבירים	[ת"ק]											◆ ■ ■ ◇
זקן ויושב בישיבה - אינו צריך לקבל בפני שלשה חבירים שכבר קיבל עליו משעה שישב												■ ■ ◇
אף תלמיד חכם אינו צריך לקבל בפני שלשה חבירים, ולא עוד אלא שאחרים מקבלין לפניו.	אבא שאול:											◆ ■ ■ ◇
בימי בנו של רבי חנינא בן אנטיגנוס נשנית משנה זו.	רבי יוחנן:											○
רבי יהודה ור' יוסי איסתפק להו מילתא בטהרות, שדרו רבנן לגבי בנו של ר' חנינא בן אנטיגנוס, אזילו אמרו ליה לעיני בה, אשכחיה דקא טעין טהרות, אותיב רבנן מדידיה לגבייהו, וקאי איהו לעיוני בה.												○
אתו אמרי ליה לר' יהודה ור' יוסי												○
אמר להו ר' יהודה: אביו של זה ביזה תלמידי חכמים, אף הוא מבזה תלמידי חכמים												■
אמר לו ר' יוסי: כבוד זקן יהא מונח במקומו, אלא מיום שחרב בית המקדש נהגו כהנים סילטול בעצמן שאין מוסרין את הטהרות לכל אדם.												■
חבר שמת - אשתו ובניו ובני ביתו הרי הן בחזקתן עד שיחשד, וכן חצר שמוכרין בה תכלת - הרי היא בחזקתה עד שתיפסל.	תנו רבנן:											■ ◇
אשת עם הארץ שנשאת לחבר, וכן בתו של עם הארץ שנשאת לחבר, וכן עבדו של עם הארץ שנמכר לחבר - כולן צריכין לקבל דברי חבירות בתחלה אבל אשת חבר שנשאת לעם הארץ, וכן בתו של חבר שנשאת לעם הארץ, וכן עבדו של חבר שנמכר לעם הארץ - אין צריכין לקבל דברי חבירות בתחלה	תנו רבנן: [ת"ק]											◆ ■ ◇
אף הן צריכין לקבל עליהן דברי חבירות לכתחלה	רשב"א:											◆ ■ ◇
מעשה באשה אחת שנשאת לחבר - והיתה קומעת לו תפילין על ידו, נשאת לעם הארץ - והיתה קושרת לו קשרי מוכס על ידו.	ר"ש בן אלעזר אומר משום ר"מ:											○
וכולן שחזרו בהן - אין מקבלין אותן עולמית, דברי ר' מאיר	תנו רבנן: [ר"מ]											◆ ■ ◇
חזרו במטמוניות - אין מקבלין אותן, בפרהסיא - מקבלין אותן	רבי יהודה											◆ ■ ◇
אם עשו דבריהן במטמוניות - מקבלין אותן, בפרהסיא - אין מקבלין אותן.	איכא דאמרי: [ר"י]											◆ ■ ◇
בין כך ובין כך מקבלין אותן, משום שנאמר (ירמיהו ג') שובו בנים שובבים	ר"ש ור' יהושע בן קרחה											◆ ■ ◇
הלכה כאותו הזוג.	ר יצחק איש כפר עכו אמר ר' יוחנן:											■ ◇
בראשונה היו אומרים, חבר ונעשה גבאי - דוחין אותו מחבירתו, פירש - אין מקבלין אותו, חזרו לומר: פירש - הרי הוא ככל אדם.	ת"ר:											■ ◇
רב הונא בר חייא איצטריכא ליה שעתא, הוה עייל גביה רבה ורב יוסף וארבע מאה זוגא דרבנן, שמע דאתו קטיר להו ארבע מאה תכטקי, לסוף שמעו דנעשה גבאי, שלחו ליה: זיל לחשיבותיה זיל לקדמותיה הדרי בי.	שלח הונא בר חייא											○
רב יוסף לא אזל, רבה אזל.												○
פירש - אין מקבלין אותו	רב יוסף-תנינא:											◆ ■ ◇

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

בכורות-עד כמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חזרו לומר פירש - הרי הוא ככל אדם.	רבה-תנינא:										◊	לא.
כל הבכורות אדם רואה חוץ משל עצמו, ורואה את קדשיו ואת מעשרותיו, ונשאל על טהרתו.	תנו רבנן:										■	לא.
כל הבכורות אדם רואה חוץ משל עצמו	אמר מר:										◊	לא.
במאי עסקינן?											^	לא.
אילימא בחד											!	לא.
מי מהימן?											ג	לא.
אלא בתלתא											!	לא.
ומי חשידי?											ג	לא.
מיאנה או שחלצה בפניו - ישאנה, מפני שהוא בית דין	והתנן:										ג	לא.
לעולם בחד											!	לא.
וכדאמר רב חסדא א"ר יוחנן: ביחיד מומחה	[רב חסדא א"ר יוחנן:]										!	לא.
הכא נמי - ביחיד מומחה.											!	לא.
ורואה את קדשיו											■	לא.
דאי בעי מיתשיל עלייהו											■	לא.
ומעשרותיו											■	לא.
דאי בעי שדי ביה מומא בכוליה עדריה											■	לא.
ונשאל על טהרתו											◊	לא.
דהא חזא ליה בימי טומאתו.											■	לא.
הדרן עלך עד כמה ישראל חייבין											◊	לא.